SEGES INNOVATION

NOTAT

Nr. 2621

Udgivet 16. november 2026

Besætninger med løse diegivende søer fremhæver management som nøglen til høj pattegriseoverlevelse

Camilla Munk Asmussen & Vivi Aarestrup Moustsen

SEGES Innovation P/S

STØTTET AF

Svineafgiftsfonden

Hovedkonklusion

Resultater fra en spørgeskemaundersøgelse viste, at de største risikofaktorer for pattegrisedødelighed var syge søer, lav fødselsvægt, lav mælkeproduktion og ældre søer. Godt management omkring faring, ro i farestalden, fokus på soens sundhed og intensiv overvågning af nyfødte pattegrise blev fremhævet som de vigtigste forudsætninger for høj pattegriseoverlevelse.

Sammendrag

I en spørgeskemaundersøgelse blev der indsamlet fakta og praktiske erfaringer fra danske besætninger med løse diegivende søer. Undersøgelsen omfattede to spørgeskemaer besvaret af henholdsvis 12 og 20 besætningsejere. Flertallet af respondenterne havde mere end fem års erfaring med løse søer i farestalden.

Respondenterne fremhævede især godt management omkring faring, rolige arbejdsgange, fokus på soens sundhed, velfungerende strategier for ammesøer og overvågning af nyfødte pattegrise som de vigtigste tiltag til at forbedre pattegriseoverlevelsen. Samlet pegede spørgeundersøgelsen på, at management og håndtering af dyr havde større betydning for pattegriseoverlevelsen end selve systemet med løse diegivende søer.

De fleste af respondenterne svarede, at i deres besætning blev fareboksen åbnet efter kuldalder og typisk på dag 3-4 efter faring. Kun én af de deltagende besætninger oplevede øget pattegrisedødelighed efter åbning af boksen. Respondenterne svarede, at pattegrisedødelighed i deres besætning overvejende lå mellem 6 og 15 %, hvilket er på niveau med det, der generelt ses i danske sobesætninger.

De vigtigste årsager til høj pattegrisedødelighed blev vurderet at være syge søer, lav fødselsvægt, ældre søer og lav mælkeproduktion. Samtidig viste spørgeundersøgelsen, at respondenterne vurderede, at mere end 75 % af søerne ikke havde forhøjet pattegrisedødelighed, hvilket indikerede, at problemet ofte var koncentreret omkring bestemte søer eller kuld.

Baggrund

Tidspunktet for åbning af fareboksen har været et centralt spørgsmål i arbejdet med pattegriseoverlevelse hos løse diegivende søer. Tidligere studier har beskrevet øget pattegrisedødelighed efter boksåbning og nogle besætninger har derfor ventet med at åbne boksen til op mod 14 dage efter faring (Goumon et al., 2022). King et al. (2018) fandt, at både tidspunktet på dagen og kuldets alder ved åbning havde betydning for dødeligheden. Den laveste dødelighed blev fundet ved åbning om eftermiddagen, når det enkelte kuld var syv dage gammelt, frem for ved samlet åbning af alle bokse om morgenen, hvor kuldene i gennemsnit var syv dage gamle. Forsøget blev dog gennemført med mindre kuld og mindre farestier end under nutidige danske forhold. I Danmark var den gennemsnitlige kuldstørrelse i 2025 på 20,6 totalfødte grise pr. kuld, og ved implementering af BEK 400 (BEK nr. 400 af 26. marts 2026) må søer maksimalt være i boks i fire dage efter faring. Det var derfor relevant at undersøge erfaringerne med boksåbning og pattegrisedødelighed under danske forhold.

Risikoen for klemning er størst i de første dage efter faring, hvor pattegrisene er mest sårbare (Marchant et al., 2000). Midlertidig brug af boks i to til fire dage efter faring kan reducere antallet af klemte pattegrise, mens længere tids brug ikke giver yderligere effekt og samtidig kan påvirke soens velfærd negativt (Goumon et al., 2022). Ved åbning af boksen stiger soens aktivitet, hvilket kan øge risikoen for klemning, særligt når soen ruller fra bug- til sideleje (Skovbo et al., 2022; Danholt et al., 2011).

Tidligere forsøg har desuden vist, at omkring halvdelen af søerne klemmer pattegrise (Hales et al., 2014). Det peger på et behov for både at undersøge rutiner i forbindelse med boksåbning og at identificere de søer og kuld, hvor risikoen for tab er størst. Spørgsmålet er dermed ikke alene, hvornår boksen åbnes, men også hvilke øvrige forhold og managementrutiner, besætningerne oplever som betydende for pattegriseoverlevelsen.

Undersøgelsen tog oprindeligt afsæt i en mulig afprøvning af rutiner omkring åbning af fareboksen. Erfaringer fra en enkelt besætning tydede imidlertid på, at øget pattegrisedødelighed ved boksåbning ikke var en fremtrædende udfordring dér. Før en afprøvning blev prioriteret, blev det derfor besluttet, at det var relevant at indsamle erfaringer fra flere besætninger. Det blev således vurderet mere relevant at spørge flere besætninger om problematikken i forhold til tidspunkt for åbning af boks og pattegrisedødelighed (spørgeskema 1). Derefter blev årsager til pattegrisedødelighed undersøgt i flere besætninger med løse søer, både med og uden brug af boks (spørgeskema 2).

Formålet med spørgeundersøgelsen var at indsamle erfaringer fra farestalde med løse diegivende søer – primært i forhold til brug af boks og pattegriseoverlevelse. Resultaterne herfra dannede baggrund for at indsamle erfaringer fra besætninger med løse diegivende søer og pattegriseoverlevelse i disse besætninger.

Materialer og metoder

Spørgeundersøgelsen blev gennemført i april og maj 2026. Respondenterne deltog frivilligt i undersøgelsen, og alle svar var anonyme. Anonymitet resulterede i enkelte gentagne spørgsmål i de to spørgeskemaer, da svarene ikke kunne sammenstilles på tværs af de to spørgeskemaer.

Besætninger

I alt indgik 12 og 20 besætninger som responderede på hhv. spørgeskema 1 og spørgeskema 2. Spørgeskema 1 repræsenterer cirka 30 % og spørgeskema 2 repræsenterer over 50 % af stipladserne til løse diegivende søer (tabel 1). Det eneste kriterie for at være med i spørgeundersøgelsen var, at besætningen havde løse diegivende søer. Spørgeskema 1 blev tilsendt besætninger, som forventedes at bruge boks kortvarigt, mens spørgeskema 2 blev tilsendt både besætninger, som ikke brugte boks

og besætninger, som brugte boks kortvarigt. Besætningerne fra spørgeskema 1 deltog derfor også i spørgeskema 2.

Tabel 1. Karakteristika for de besætninger, der deltog i spørgeundersøgelsen.

	Spørgeskema 1	Spørgeskema 2
Antal respondenter	12	20
Heraf brugere af boks	12	13
Antal farestier	3.808	6.807
Besætningsstørrelse, gns.	Ikke adspurgt	1.305

Spørgeundersøgelse

Undersøgelsen bestod af to skemaer.

Det ***første*** spørgeskema fokuserede på den praktiske anvendelse af fareboksen. Respondenterne blev blandt andet spurgt om, hvor længe de havde haft løse diegivende søer; hvornår fareboksen blev åbnet efter faring; og om de oplevede ændringer i pattegrisedødeligheden efter åbning af boksen. I appendiks 1 er det fulde spørgeskema vidt.

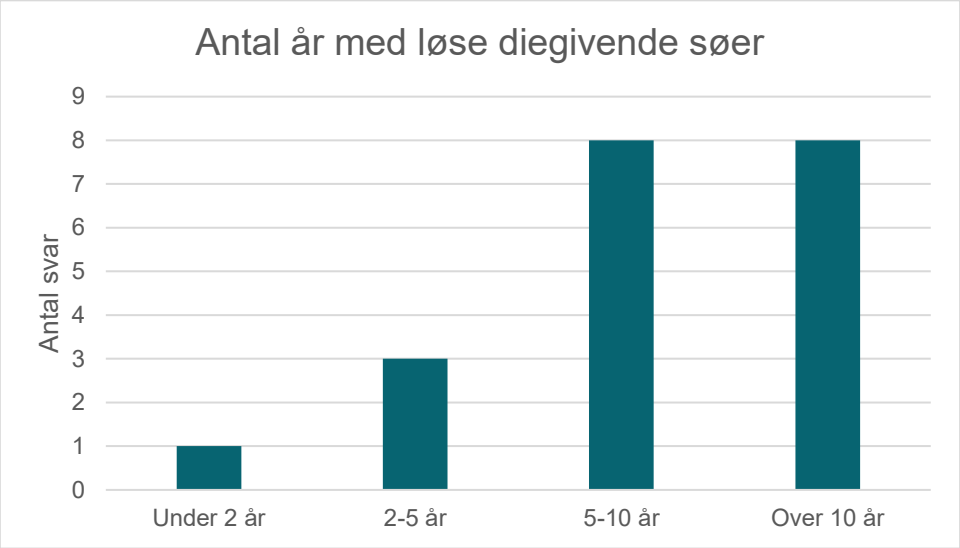
Det ***andet*** spørgeskema havde fokus på pattegrisedødelighed og managementstrategier. Her blev respondenterne spurgt om den samlede pattegrisedødelighed i farestalden; hvilke faktorer, de vurderede som de vigtigste årsager til dødelighed; hvor stor en andel af søerne, der havde forhøjet pattegrisedødelighed samt om de oplevede særlige udfordringer ved ammesøer. Derudover blev respondenterne bedt om at beskrive, hvilke rutiner og managementtiltag, de vurderede som mest betydende for at forbedre pattegriseoverlevelsen. I appendiks 2 er det fulde spørgeskema vist.

Spørgeundersøgelsen (spørgeskema 1 og spørgeskema 2) gav dermed et indblik i både omfanget af pattegrisedødelighed i besætninger med løse diegivende søer og de praktiske erfaringer, som respondenterne havde gjort sig med management, fareboksrutiner, ammesøer og forebyggelse af dødelighed blandt pattegrise.

Resultater og diskussion

Besætningerne

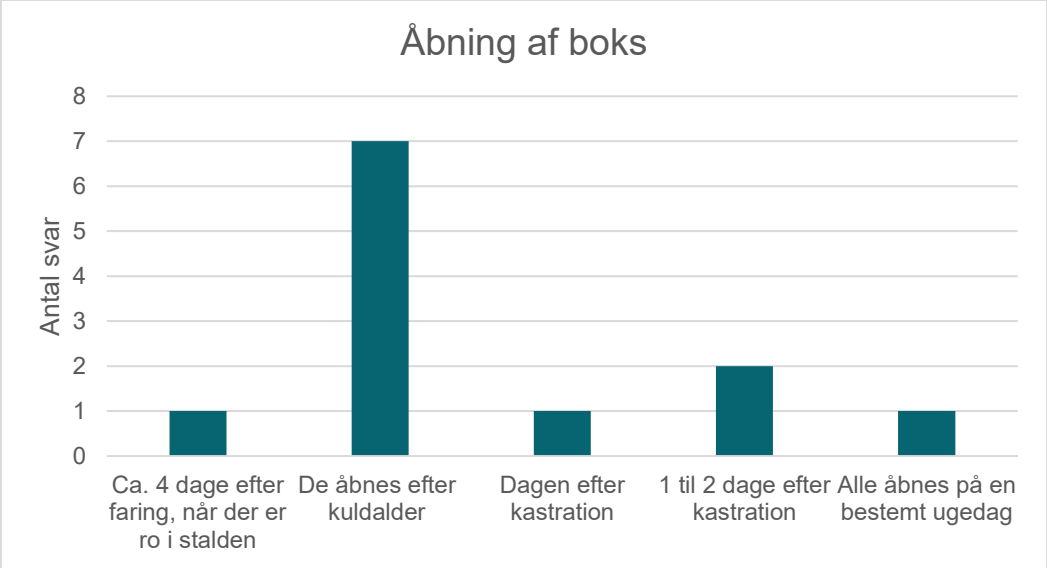
De besætninger, der deltog i spørgeskema 1 (12 besætninger) og spørgeskema 2 (20 besætninger), havde alle mange års erfaring med løse diegivende søer. Kun én respondent havde haft løse søer i under to år, mens størstedelen havde mere end fem års erfaring. I alt havde 16 ud af 20 besætninger haft løse søer i mere end fem år, heraf otte i mere end 10 år. Det viser, at besvarelserne kommer fra besætninger med betydelig praktisk erfaring med systemet (figur 1).

Figur 1. Antal år besætningerne har haft løse diegivende søer. Spørgeskema 2, i alt 20 svar.

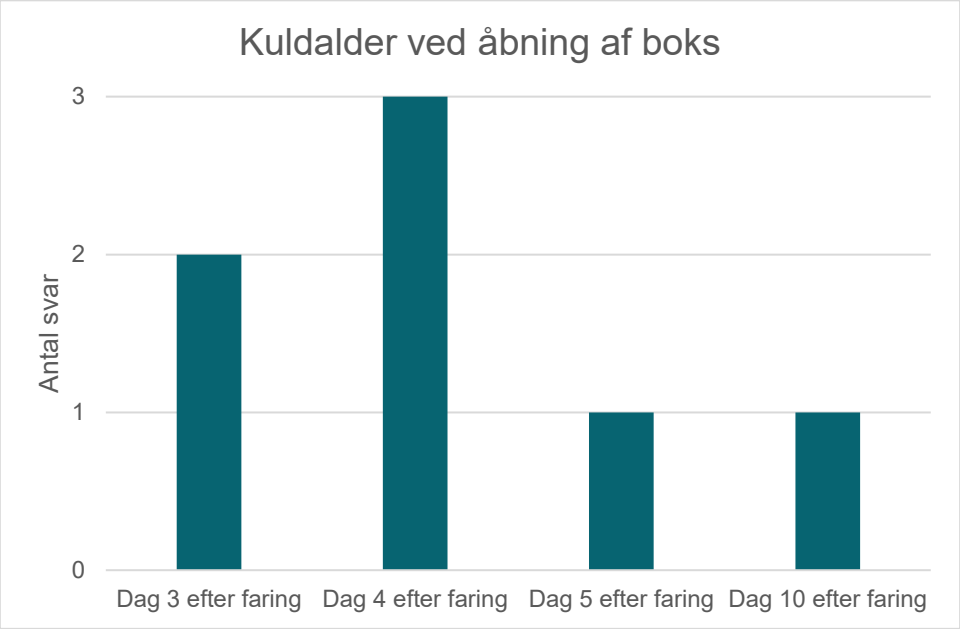
Tidspunkt for åbning af boks

De fleste respondenter (7 ud af 12 besvarelser i spørgeskema 1) angav, at fareboksen åbnedes efter kuldalder, mens kun få anvendte faste ugedage (1) eller åbning i relation til kastration (1) (figur 2). Resultaterne indikerede, at tidspunktet for åbning i høj grad blev tilpasset det enkelte kuld fremfor faste rutiner. Dette stemmer overens med resultaterne fra King et al. (2018).

Figur 2. Tidspunkt for åbning af boks i de adspurgte besætninger. Spørgeskema 1, i alt 12 svar.

Blandt de besætninger, der åbnede boksen efter et fast antal dage, var dag 3 eller 4 efter faring det hyppigst angivne tidspunkt (figur 3). I en enkelt besætning blev boksen åbnet på dag 5, mens en besætning først åbnede boksen senere.

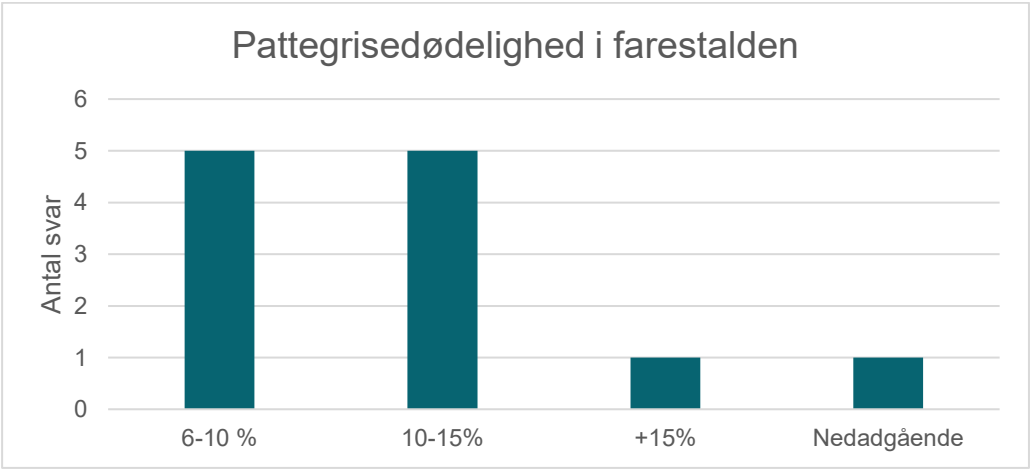

Figur 3. Kuldalder ved åbning af boks i de adspurgte besætninger. Spørgeskema 1, alt 7 svar (de 7, der har svaret "Åbnes efter kuldalder").

Kun én af de 12 respondenter, der besvarede spørgeskema 1, oplevede et øget antal døde pattegrise efter åbning af boksen, mens 11 respondenter ikke registrerede en sådan effekt. Det er muligt, at der ikke var en stigning i pattegrisedødelighed ved boksåbning eller hvis der var tale om mindre stigninger, så er det muligt, at mindre udsving 'overdøves' af andre forhold, som fx flere ældre søer, varme perioder mm., som også kan påvirke niveauet for pattegrisedødelighed. Resultatet tydede på, at den praktiske håndtering af boksåbning i de deltagende besætninger generelt fungerede tilfredsstillende og var tilpasset efter besætningens erfaring og rutiner. Eventuelle tab efter åbning af boks blev vurderet begrænsede.

Pattegrisedødelighed i diegivningsperioden

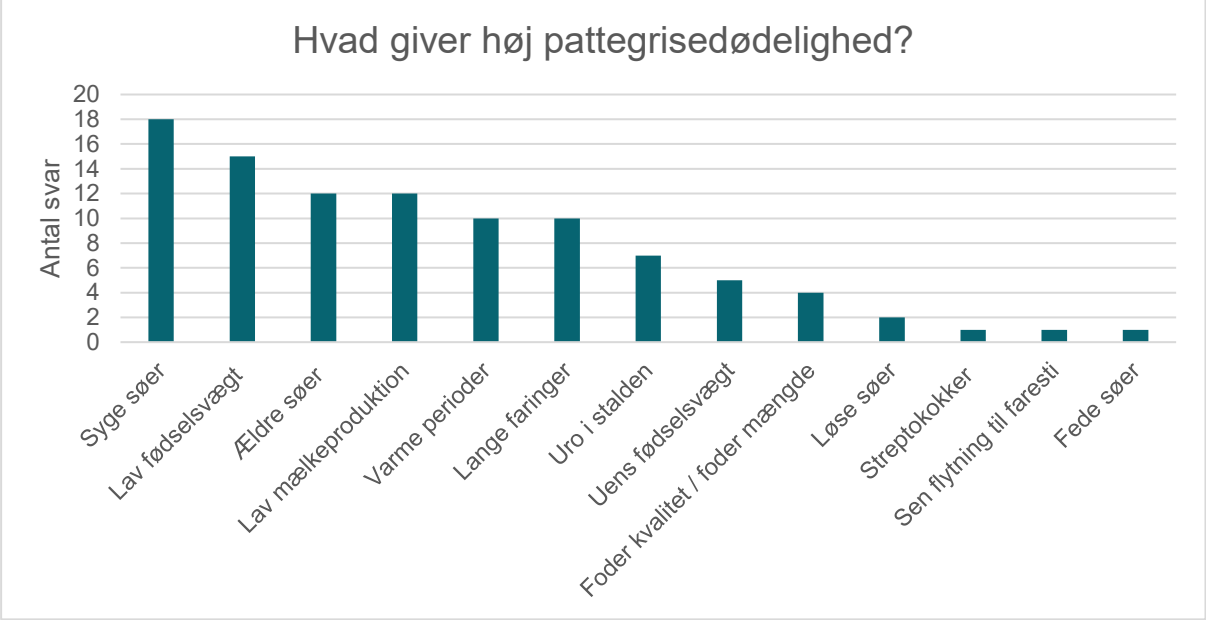
I spørgeskema 1 angav respondenterne en pattegrisedødelighed i diegivningsperioden mellem 6 og 15 %. Fem respondenter angav 6-10 % dødelighed, fem respondenter 10-15 %, mens én besætning rapporterede over 15 % dødelighed (figur 4). Resultaterne afspejlede en variation i pattegrisedødelighed svarende til den variation, som er registreret i besætninger med kassestier (13,1 % i Landsgennemsnit for produktivitet i produktion af grise i 2025).

Figur 4. Pattegrisedødelighed i farestalden. Spørgeskema 1, i alt 12 svar.

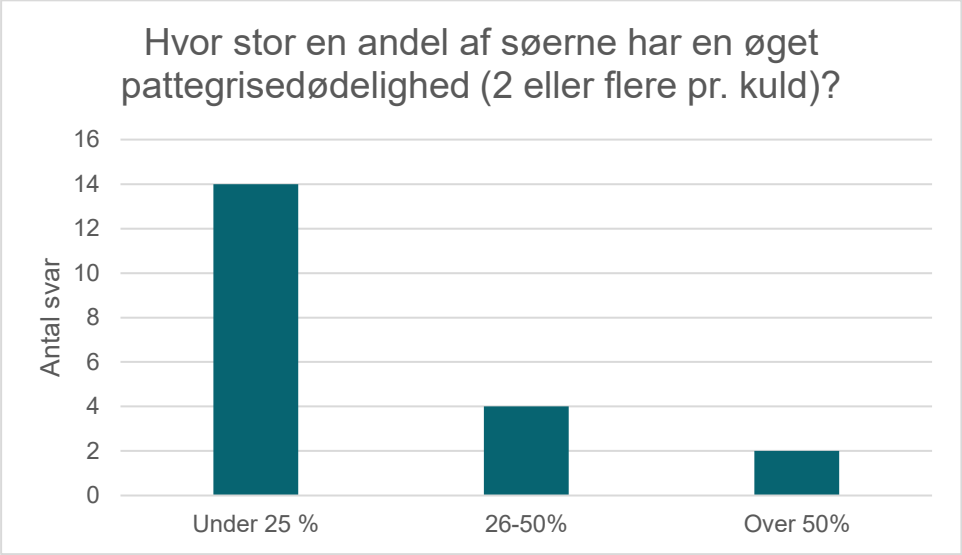
I spørgeskema 2 blev respondenterne bedt om at udpege de fem vigtigste årsager til høj pattegrisedødelighed (figur 5). Her blev **syge søer** vurderet som den vigtigste risikofaktor (18 angivelser), efterfulgt af **lav fødselsvægt** (15 angivelser), **ældre søer** og **lav mælkeproduktion** (12 angivelser). Halvdelen af respondenterne vurderede også **varme perioder** og **lange faringer** som væsentlige årsager (10 angivelser). Faktorer som uro i stalden, uens fødselsvægt og foderrelaterede udfordringer blev ligeledes nævnt af flere respondenter, men med en lavere frekvens (figur 5).

Resultaterne peger på, at respondenterne primært forbandt forhøjet pattegrisedødelighed med forhold relateret til soens sundhed og funktion samt pattegrisenes robusthed ved fødsel. Dette stemmer godt overens med tidligere forskning, hvor lav fødselsvægt (Riddersholm et al., 2021), lange faringer (Schoos et al., 2023) og utilstrækkelig mælkeproduktion (Nuntapaitoon, 2022) er identificeret som væsentlige risikofaktorer for pattegrisedødelighed. Samtidig understregede svarene betydningen af soens sundhedsstatus, da syge søer blev vurderet som den største risikofaktor på tværs af de deltagende respondenter.

Figur 5. Årsager til en øget pattegrisedødelighed. Spørgeskema 2, i alt 100 svar (20 respondenter har valgt 5 hver).

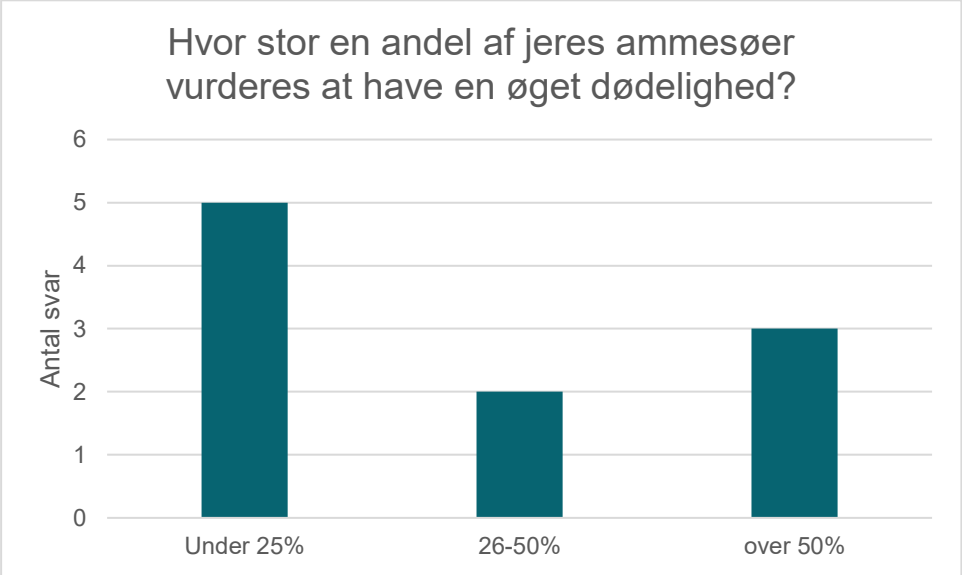
I 14 af de 20 besætninger blev det vurderet, at under 25 % af søerne havde en forhøjet pattegrisedødelighed på to eller flere grise pr. kuld, mens kun to besætninger vurderede, at mere end halvdelen af søerne havde dette problem (figur 6). Resultatet indikerede, at udfordringen typisk var koncentreret omkring bestemte søer eller kuld fremfor at være et generelt problem i hele besætningen. Det understøtter behovet for at identificere og håndtere risikosøer frem for at indføre generelle tiltag for alle søer.

Figur 6. Andel af søerne med en øget pattegrisedødelighed (2 eller flere pr. kuld). Spørgeskema 2, i alt 20 svar.

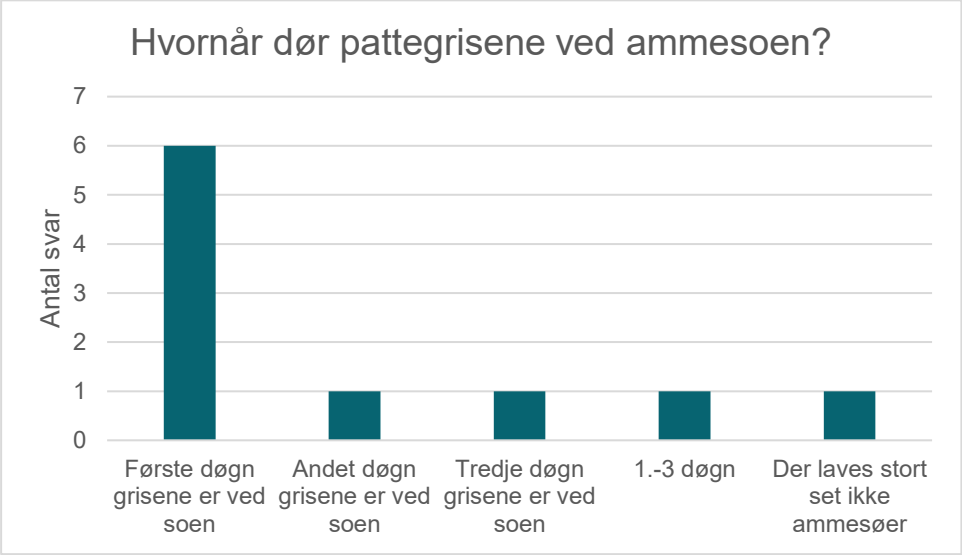
Ammesøer

Halvdelen af respondenterne oplevede øget pattegrisedødelighed blandt ammesøer, mens den anden halvdel ikke gjorde. Blandt de besætninger, der oplevede øget dødelighed hos ammesøer, vurderede tre, at problemet forekom hos mere end halvdelen af ammesøerne, mens fem vurderede, at færre end 25 % af ammesøerne var berørt (figur 7). Det indikerer, at udfordringerne med ammesøer varierede betydeligt mellem besætninger og sandsynligvis var påvirket af management, flytterutiner og anvendt ammesostrategi.

Figur 7. Andel af ammesøer, der vurderes at have en øget pattegrisedødelighed. Spørgeskema 2, i alt 10 svar.

Det hyppigste tidspunkt for dødelighed hos pattegrise ved ammesøer var det første døgn efter flytning til ammesoen, hvilket blev angivet af seks besætninger (figur 8). Dette tyder på, at perioden umiddelbart efter flytning er kritisk, hvor pattegrisene skal etablere rangorden til yveret og tilpasse sig den nye so. Resultatet understøtter derfor betydningen af rutiner ved etablering af ammeso, herunder øget overvågning og omhyggelig kuldsammensætning.

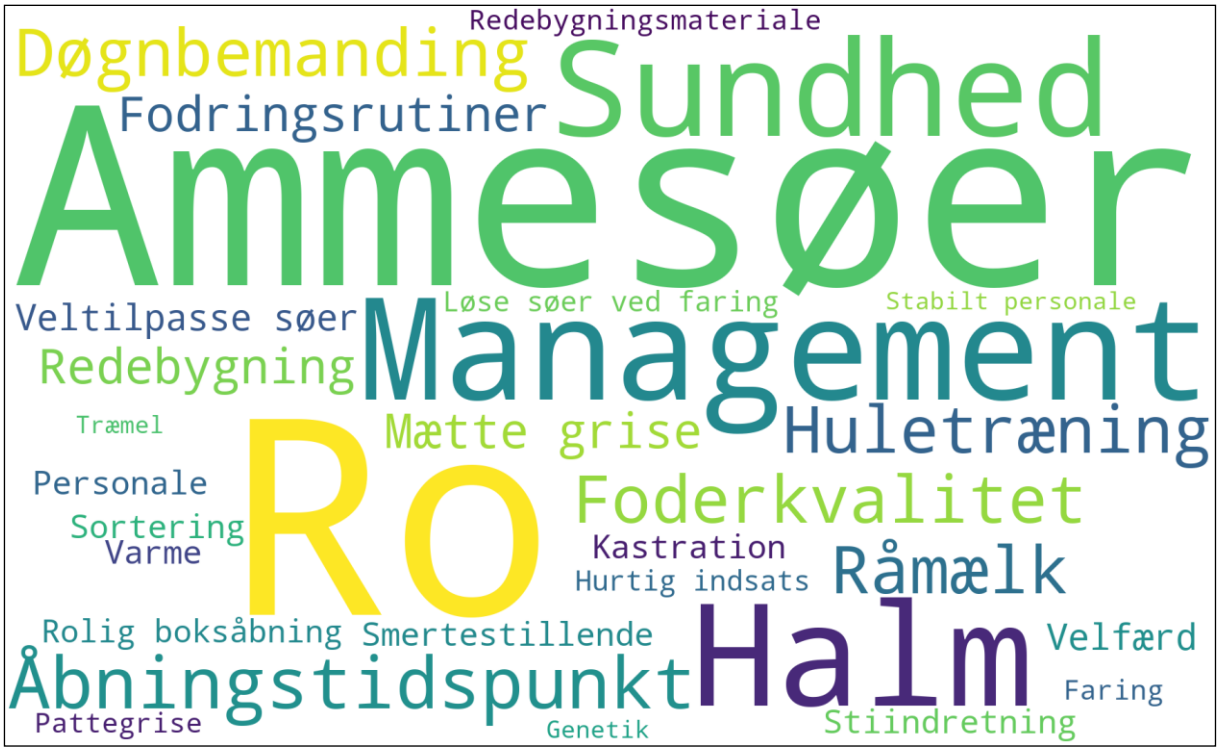

Figur 8. Tidspunkt det opleves at pattegrisene dør ved ammesoen. Spørgeskema 2, i alt 10 svar.

Samlet viste spørgeundersøgelsen, at pattegriseoverlevelsen i besætninger med løse diegivende søer blev vurderet til i høj grad at være påvirket af faktorer relateret til soens sundhed, mælkeydelse og pattegrisenes robusthed ved fødsel. Respondenterne pegede også på, at risikoen ofte var knyttet til bestemte søer og kuld fremfor hele besætningen. Dette understøtter potentialet i fremadrettet at fokusere på identifikation af risikosøer og målrette managementtiltag omkring faring, boksåbning og håndtering af ammesøer.

Forbedring af pattegriseoverlevelsen

I spørgeskema 2 blev respondenterne spurgt, hvilke rutiner, de vurderede, forbedrede pattegriseoverlevelsen i deres besætning, se figur 9.

Figur 9. Ord-sky med de fremhævede rutiner, respondenterne vurderede, forbedrede pattegriseoverlevelsen i deres besætning. De oftest forekommende vises med stor skrift. Spørgeskema 2, i alt 20 svar.

Respondenterne pegede samlet set på, at høj pattegriseoverlevelse først og fremmest blev opnået gennem godt management omkring faring, ro i farestalden og fokus på både soens og pattegrisenes trivsel. De fremhævede betydningen af rolige arbejdsgange og at undgå stress hos søerne, særligt i forbindelse med faring, boksåbning og den daglige håndtering. Samtidig blev det understreget at uro fra mennesker, skrigende grise eller mange flytninger øgede risikoen for klemninger og dermed døde pattegrise.

Rutiner omkring fareboksen blev også fremhævet som vigtige. Flere besætninger angav, at tidspunktet for åbning af boksen har stor betydning, og at åbning med fordel kan ske i forbindelse med fodring og under rolige forhold. Nogle besætninger nævnte desuden, at søerne med fordel kan gå løse op til faring. Andre fremhævede, at brug af boks ved etablering af ammesøer var et vigtigt redskab til at reducere dødeligheden.

Soens sundhed og velfærd blev ligeledes vurderet som afgørende for pattegrisenes overlevelse. Respondenterne pegede på betydningen af korrekt fodring, hurtig behandling af syge søer, smertelindring omkring faring og generelt fokus på søer med gode moderegenskaber. Flere besætninger fremhævede desuden vigtigheden af velfungerende strategi for ammesøer og færrest mulige ammesøer.

Blandt de rutiner, der direkte rettede sig mod pattegrisene, blev overvågning og hurtig indsats ved svage grise nævnt hyppigt. Dette omfattede at sikre indtag af råmælk, lukke pattegrisene ind i hulen, tildeling af mælk til svage grise samt hurtig håndtering af pattegrise, der ikke kommer til yveret. Flere besætninger vurderede, at intensiv overvågning, særligt i de første levedøgn, var afgørende for at sikre en høj overlevelse.

Endelig pegede flere besætninger på betydningen af gode fysiske rammer og erfarent personale. Rigeligt redebygningsmateriale, korrekt indretning af stien, stabile medarbejdere og høj faglig erfaring blev alle fremhævet som faktorer, der bidrager positivt til pattegriseoverlevelsen.

Samlet viser besvarelserne, at succes med løse diegivende søer i høj grad blev vurderet at være afhængigt af konsekvent management, opmærksomhed på detaljer og hurtig reaktion på risikosituationer.

En stor del af besætningerne med løse diegivende søer (30 % og 50 % af stipladserne) deltog i spørgeundersøgelsen og deres prioritering af årsager til pattegrisedødelighed var samstemmende. Resultaterne fra spørgeundersøgelse kan fremover bruges til prioritering og målretning af aktiviteter for at øge pattegriseoverlevelse hos løse diegivende søer. Det er blevet tydeligt, at der er behov for at rette fokus mod søerne og management fremfor mod faciliteterne i stalden. Dette stiller krav til motivationen for at udføre resultatskabende managementrutiner med samme høje kvalitet altid.

Konklusion

De deltagende besætninger havde generelt mange års erfaring med løse diegivende søer, og deres pattegrisedødelighed var på niveau med, hvad der ses i besætninger med kassestier.

Respondenterne vurderede, at syge søer, lav fødselsvægt, lav mælkeproduktion og ældre søer var de vigtigste årsager til høj pattegrisedødelighed, mens der ikke virkede til at være sammenhæng mellem tidspunkt for åbning af boksen og pattegrisedødelighed. Samtidig viste spørgeundersøgelsen, at problemerne ofte blev vurderet til at være koncentreret omkring bestemte søer eller kuld frem for hele besætningen.

For at forbedre pattegriseoverlevelsen fremhævede respondenterne især management omkring faring, ro i farestalden, fokus på soens sundhed samt intensiv overvågning af nyfødte pattegrise. Samlet peger

resultaterne på, at pattegriseoverlevelsen i højere grad påvirkes af management og dyrevelfærd end af selve staldsystemet.

Referencer

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (2026). Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af grise. BEK nr. 400 af 26. marts 2026. https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/400.

Danholt, L., Moustsen, V. M., Nielsen, M. B. F., Kristensen, A. R. (2011). Rolling behaviour of sows in relation to piglet crushing on sloped versus level floor pens. Livestock Science, https://doi.org/10.1016/j.livsci.2011.05.005.

Goumon, S., Illmann, G., Moustsen, V. A., Baxter, E. M., Edwards, S.A. (2022). Review of Temporary Crating of Farrowing and Lactating Sows. Front Vet Sci. doi: 10.3389/fvets.2022.811810.

Hales, J., Moustsen, V. A., Nielsen, M. B. F., Hansen, C. F. (2014). Higher preweaning mortality in free farrowing pens compared with farrowing crates in three commercial pig farms. Animal. https://doi.org/10.1017/S1751731113001869.

Hyttel, H. L. (2026). Landsgennemsnit for produktivitet i produktionen af grise i 2025. SEGES Innovation, Notat 2608.

King, R. L., Baxter, E. M., Matheson, S. M., Edwards, S. A. (2018). Temporary crate opening procedure affects immediate post-opening piglet mortality and sow behaviour. Animal 13:1, 189-197. https://doi.org/10.1017/S1751731118000915

Marchant, J. N., Rudd, A. R., Mendl, M. T., Broom, D. M., Meredith, M. J., Corning, S., Simmins, P. H. 2000. Timing and causes of piglet mortality in alternative and conventional farrowing systems. Vet. Rec. doi:10.1136/vr.147.8.209.

Nuntapaitoon, M. (2022) Colostrum and Milk in Sow. Milk Protein - New Research Approaches. IntechOpen. Available at: http://dx.doi.org/10.5772/intechopen.102890.

Schoos, A., Muro, B.B.D., Carnevale, R.F. *et al.* Relationship between piglets' survivability and farrowing kinetics in hyper-prolific sows. Porcine Health Management. (2023). https://doi.org/10.1186/s40813-023-00332-y

Skovbo, D. K. F, Hales, J., Kristensen, A. R, Moustsen, V. A. (2022). Comparison of management strategies for confinement of sows around farrowing in Sow Welfare and Piglet protection pens, Livestock Science, Volume 263, https://doi.org/10.1016/j.livsci.2022.105026.

Riddersholm, K.V.; Bahnsen, I.; Bruun, T.S.; de Knegt, L.V., Amdi, C. (2021) Identifying Risk Factors for Low Piglet Birth Weight, High Within-Litter Variation and Occurrence of Intrauterine Growth-Restricted Piglets in Hyperprolific Sows. https://doi.org/10.3390/ani11092731

Afprøvning nr. 2056 og 2059

//JAHP//

Appendiks 1

Spørgeskema 1, sendt ud til 12 besætninger.

Spørgsmål	Svarmulighed
Hvor længe har du haft løse søer i farestalden?	Under 2 år 2-5 år 5-10 år Over 10 år
Hvor mange farestipladser har du?	Fri tekst
Hvad er jeres dødelighed i farestalden?	0-5 % 6-10 % 11-15 % +15% Andet (fri tekst)
Hvad er jeres praksis i forbindelse med åbning af boksen?	Alle åbnes på samme tid Alle åbnes på en bestemt ugedag De åbnes efter kuldalder[1] Andet (fri tekst)
Gennemsnitlig kuldalder ved åbning af boks	Fri tekst
Hvornår åbner I boksen efter faring?	Dag 1 efter faring Dag 2 efter faring Dag 3 efter faring Dag 4 efter faring Dag 5 efter faring Andet (fri tekst)
Oplever I et øget antal døde pattegrise efter åbning?	Ja Nej
Hvis ja, uddyb med gennemsnitlig antal døde ved åbning af boks	Fri tekst
Hvornår oplever I største udfordringer med pattegrisedødelighed?	Fri tekst
Andet?	Fri tekst

Appendiks 2

Spørgeskema 2, sendt ud til 20 besætninger.

Spørgsmål	Svarmulighed
Hvornår byggede/renoverede I til løse søer i farestalden?	Fri tekst
Hvor mange farestier til løse søer har I?	Fri tekst
Bruger I boks omkring faring?	Ja Nej
Hvor mange dage før forventet faring er soen i boks?	Fri tekst
Hvor mange dage efter faring er soen i boks?	Fri tekst
Hvor stor en andel af søerne har en øget pattegrisedødelighed (2 eller flere pr. kuld)?	Under 25 % 26-50 % Over 51 %
Hvilke rutiner forbedrer pattegriseoverlevelsen?	Fri tekst
Hvad registrerer du på soniveau?	Dødfødte Døde i diegivningsperioden Antal pattegrise v. soen efter kuldudjævning Antal grise modtaget fra anden so Antal grise flyttet til anden so Fravænnede
Hvor registrerer du data fra ovenstående spørgsmål?	På sokortet Managementprogram I notesbog Hulelåget Andet (fritekst)
Hvilken ammesostrategi bruger du? Se link for 5 forskellige typer: https://porcus.dk/wp-content/uploads/2021/10/Handouts.-Ammesoeer-de-5-typer.pdf	Type 1 fra link Type 2 fra link Type 3 fra link Type 4 fra link Type 5 fra link Et-trins ammeso
Hvad er for jer en øget pattegrisedødelighed?	1 gris/kuld 2 grise/kuld 3 grise/kuld Andet (fritekst)
Oplever du øget pattegrisedødelighed ved dine ammesøer?	Ja Nej
Hvor stor en andel af jeres ammesøer vurderes at have en øget dødelighed?	Under 25 % 26-50 % Over 51 %
Hvornår dør pattegrisene ved ammesoen?	Første døgn grisene er ved soen Andet døgn grisene er ved soen Tredje døgn grisene er ved soen Fjerde døgn grisene er ved soen Ved boksåbning

Hvad giver høj pattegrisedødelighed i din besætning? Vælg de 5 vigtigste	Lav fødselsvægt Uens fødselsvægt Ældre søer Syge søer Varme perioder Lange faringer Lav mælkeproduktion Foderkvalitet / fodermængde Uro i stalden Andet (fritekst)